

จะเป็นแบบนี้” สุรินทร์บอก

สุรินทร์ หัตถา อายุ 54 ปี หนึ่งในผู้ผวาภัยจากโรงงานไฟฟ้าถ่านหินตามโครงการของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ หรือ กฟผ. บ้านของสุรินทร์อยู่เลขที่ ๑๑ หมู่ ๕ ตำบลนาทูกวาง อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

“ที่ดินของผมน้อยนิดริ้ว กฟผ.เลยกรับ คิดดูว่า ถ้าสร้างจะเกิดอะไรขึ้นกับพวกเราเห็นพริ้นท์ที่เกิดขึ้นกับแม่เมาะแล้ว” สุรินทร์ระเบิดระบายออกมาด้วยความทวาดหัว

พลางอธิบายว่า ชาวทับสะแกทำมาหากินมาหลายชั่วคนทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็นสวนมะพร้าวคนละหลายไร่และการประมงที่ทำมาหากินกันแบบชาวบ้าน ทุกครั้งที่ลงทะเลก็จะได้ปลาได้ปูมากิน

แต่ภาพแห่งความสุขนั้น หวันว่าจะหายไป

“ถ้าเป็นโซลาร์เซลล์ เราก็ไม่อยากจะค้านอะไร ถ้าไม่มีอะไรแอบแฝงนะ แต่ถ้าเป็นโรงงานไฟฟ้านิวเคลียร์โรงงานไฟฟ้าถ่านหินที่เรายอมไม่ได้ อย่างไรเราก็ไม่เอา ลองคิดดูสิ รั้วติดกันเลยกับที่ดินผมแล้วผมจะทำมาหากินอะไร ขนาดแม่เมาะบ้านอยู่ต้งไกล ชาวบ้านยังเจ็บไข้ เกิดเรื่องฟ้องร้องกัน” สุรินทร์บอก

บริเวณที่ กฟผ.จะสร้างโรงงานไฟฟ้านั้น คือพื้นที่ที่ กฟผ.กว้านซื้อจากชาวบ้านไว้แล้วทั้งสิ้น 4,142 ไร่ กินเนื้อที่ 4 หมู่บ้านในตำบลนาทูกวาง อำเภอทับสะแก คือหมู่ที่ 1 หมู่ที่ 5 หมู่ที่ 7 และหมู่ที่ 13

การซื้อที่ดิน เกิดขึ้นปี พ.ศ.2537-2539

“ต่อมา ปชป.ได้ตรวจสอบการซื้อที่ดิน พบว่ามีการทุจริตเกิดขึ้น มีการคอร์รัปชันกันเป็นเงิน 29 เพอร์เซ็นต์ของเงินจัดซื้อ ทำให้เจ้าหน้าที่ของ กฟผ.ออกไปแล้ว 17 คน เริ่มต้นก็โกงกันแล้ว และนี่ยังไม่ได้เงินคืน” สุรินทร์บอก

สุรินทร์ แต้ชูตระกูล แกนนำกลุ่มอนุรักษ์ทับสะแก อธิบายเสริมว่าสาเหตุที่ชาวบ้านต้องรวมตัวกันคัดค้าน ไม่ยอมให้โรงงานไฟฟ้าผุดขึ้นเพราะนอกจากกฟผ.จะดำเนินการซื้อที่ดินไม่โปร่งใสแล้วถ้าสร้างโรงงานไฟฟ้า ยังทำให้เกิดความเสียหายกับคนในพื้นที่หลายประการ

เธอให้รายละเอียดเรื่องผลกระทบจากการศึกษามาว่า ประการแรกสุขภาพของชาวบ้านจะต้องเสียไป พร้อมยกตัวอย่างกรณีชาวแม่เมาะที่สุขภาพไม่ดี แม้จะอยู่ห่างจากโรงงานไฟฟ้าหลายกิโลเมตรก็ตาม

ประการที่สอง ทำลายแหล่งอาหารของชาวบ้าน เพราะโรงงานไฟฟ้าถ่านหิน จำเป็นต้องขนส่งถ่านหินมาจากประเทศอินโดนีเซียและออสเตรเลีย การขนถ่ายย่อมมีการหกหล่น ร่วงลงทะเล หรือถ้าทำดี น้ำหล่อเย็นในโรงงานที่ระบายออก ก็จะทำให้สัตว์ต่างๆต้องกระทบกระเทือน และลดน้อยถอยลงไป

ประการที่สาม สิ่งแวดล้อมเป็นพิษทำลายบรรยากาศการท่องเที่ยว

และผลเสียอีกหลายอย่างที่ตามมา เพราะอากาศจะร้อนกว่าปกติ

สุรรัตน์ยืนยันว่า อย่างไรก็ตามหับสะแกก็ไม่เอาโรงงานไฟฟ้าถ่านหิน เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วที่ดินกว่า 4,000 ไร่ จะให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ ใช้ทำอะไร เธอตอบว่า ชาวบ้านเสนอให้การไฟฟ้าใช้ที่ดินเป็นต้นแบบในการผลิตกระแสไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนประเภทต่างๆ และอยากเห็น กฟผ.สร้างอุทยานการเรียนรู้ด้านพลังงานขึ้นในส่วนหนึ่งของพื้นที่

**การกระทำของ กฟผ.นี้เป็นการกระทำให้
คนกลุ่มน้อย ไฟฟ้าที่จะผลิตมานั้น ไม่ได้มุ่งป้อน
ให้ครัวเรือน แต่ไปป้อนให้ภาคอุตสาหกรรม
เป็นประเด็นที่ซ้ำแล้วซ้ำอีก...**

**กฟผ.บอกว่าจะใช้เนื้อที่ 250 ไร่ สร้าง
โรงไฟฟ้าแสงอาทิตย์ 5 เมกะวัตต์นั้น มีคำถาม
ว่า แล้วที่ดินส่วนที่เหลือกว่า 3,000 ไร่นั้น จะ
เอาไปทำอะไร...**

ไฟฟ้าหับสะแกกรุ่น ชาวบ้านหวั่นกล กฟผ.

ขณะนี้กฟผ.บอกว่าใช้เนื้อที่ 250 ไร่ สร้างโรงไฟฟ้าแสงอาทิตย์ 5 เมกะวัตต์ มีคำถามว่า แล้วที่ดินส่วนที่เหลือกว่า 3,000 ไร่นั้น จะเอาไปทำอะไร เกรงว่าจะเป็นเหตุการณ์ซ้ำซากมากกว่า

สำหรับท่าทีของ กฟผ.ในเรื่องนี้ นายสุทัศน์ ปัทมสิริวัฒน์ ผู้ว่าการ กฟผ.เคยให้สัมภาษณ์สื่อว่า ขณะนี้อยู่ในระหว่างศึกษาพื้นที่ก่อสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหิน และการทำความเข้าใจกับมวลชน การสร้างเป็นไปตามแผนพัฒนากำลังการผลิตไฟฟ้า พ.ศ.2558-2573 หรือพีดีพี 2010 กำหนดให้มีโรงไฟฟ้าถ่านหินแห่งแรกในปี 2562

กลางปี 2556 นี้ จะต้องสรุปพื้นที่ก่อสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินให้ได้

พื้นที่ที่เหมาะสม นายสุทัศน์บอกว่าในพื้นที่ริมทะเลเพราะสามารถสร้างท่าเรือนำเข้าถ่านหินสะดวกจากต่างประเทศได้ และบอกว่าพื้นที่หับสะแก จ.ประจวบคีรีขันธ์ ก็เป็นหนึ่งในพื้นที่เป้าหมาย ที่จะสามารถ

ดำเนินการได้

เมื่อกลายเป็นพื้นที่เป้าหมาย ทั้งสุรินทร์ ทิศนา และสุรรัตน์ แต่ชตระกูล จึงมาตามนัดกับชาวบ้าน และเครือข่ายต่อต้านโรงงานไฟฟ้าที่หอประชุมอำเภอหับสะแกเพื่อพูดคุยกัน ท่ามกลางสายฝนเดือนสิงหาคม พรั่งพร้อมแต่หยาดเย็นของเมื่อดฝนใสๆมิได้ทำให้อุณหภูมิใจเร้าร้อนของชาวบ้านผ่อนคลายลง

“มีงสร่าง กูจะเผา” เสียงชายวัย 40 ปีเศษประกาศท้องหอประชุม

“เรารู้ว่า โรงไฟฟ้าเกิดขึ้นมา เราจะเป็นอย่างไ่ ถ้าอย่างนั้น เราไม่จำเป็นต้องเห็นโรงสก่อนค่อยหลั่งน้ำตาเราพูดได้คำเดียวว่า ไม่เอา” สุภาพสตรีวัย 80 ปี ประกาศเสียงลั่น

“หับสะแกไม่มีถ่านหิน แต่แม่เมาะมีถ่านหิน เมื่อสร้างโรงงานไฟฟ้ายังมีผลกระทบมากมาย แล้วหับสะแกจะเป็นอย่างไร” เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว “ที่ดินของ กฟผ. ให้ชาวแม่เมาะมาอยู่เสียเลยดีกว่า” เป็นอีกหนึ่งคำเสนอ

หลังการพูดคุยกันกลุ่มอนุรักษ์หับสะแกและเครือข่ายสิ่งแวดล้อมจังหวัดประจวบฯ ได้ลงมติร่วมกัน เพื่อส่งตรงไปยังนายกรัฐมนตรี อังลิษฐ์ ชินวัตร

ความสำคัญคือ ข้อเสนอร่วมกันของชาวบ้าน

หนึ่ง “ห้าม กฟผ.สร้างโรงงานไฟฟ้าถ่านหิน นิวเคลียร์ หรือก๊าซธรรมชาติ” สอง “ชะลอโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าแสงอาทิตย์ 5 เมกะวัตต์ บนพื้นที่ 250 ไร่ จนกว่าจะเปิดเผยข้อเท็จจริงอย่างโปร่งใสตรงไปตรงมาว่า พื้นที่ครอบคลุมทั้ง 4,142 ไร่ เป็นอย่างไรกันแน่”

พร้อมเสนอให้ใช้พื้นที่เหล่านั้นผลิตพลังงานไฟฟ้าจากธรรมชาติเป็นอุทยานการเรียนรู้และวิจัยเรื่องพลังงานเพื่อประโยชน์ของสังคมสืบไป

หลังคัดค้านของชาวบ้านหับสะแก จะทานความต้องการของ กฟผ.ได้หรือไม่ั้น อาจารย์ชีชาวล ปุณฺณ นักวิชาการผู้ติดตามเรื่องนี้อย่างตลอด บอกว่า การกระทำของ กฟผ.นี้ เป็นการกระทำให้คนกลุ่มน้อย ไฟฟ้าที่จะผลิตมานั้น ไม่ได้มุ่งป้อนให้ครัวเรือนชาวบ้าน แต่ไปป้อนให้ภาคอุตสาหกรรม เป็นประเด็นที่ซ้ำแล้วซ้ำอีก

**การใช้ไฟฟ้าของไทย กลุ่มที่ใช้มากมี 3 กลุ่ม คือ กลุ่มอุตสาหกรรม
กลุ่มบริการ และการขนส่ง**

สถิติการใช้ไฟฟ้าที่ผ่านมา “เราพบว่า ห้างสรรพสินค้าต่างๆ อย่างสยามพารากอน เวลต์เทรด และมาบุญครอง สามห้างนี้รวมกันแล้ว ใช้ไฟฟ้า 280 ล้านยูนิต เท่ากับการใช้ไฟฟ้าบางจังหวัดทั้งจังหวัด ประเทศไทย เช่น จังหวัดแพร่ หรือจังหวัดมุกดาหาร เป็นต้น”

การกระทำอย่างนี้ “เป็นการผลักภาระให้ประชาชน เป็นความไม่ชอบธรรมในการใช้พลังงาน ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำอย่างมหาศาล ผมอยากให้ กฟผ.เป็นประชาธิปไตยในการใช้ไฟฟ้า ไม่ใช่ทำอย่างนี้”

สำหรับการสร้างโรงงานไฟฟ้าที่หับสะแก ผู้นำกลุ่มอนุรักษ์หับสะแกก็ยืนยันหนักแน่นว่า กฟผ.มีเป้าหมายผลิตไฟฟ้าป้อนให้บริษัทผลิตเหล็กถลุงหนึ่ง

**แต่อีกนัยหนึ่งที่ไม่ได้พูดคือ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมหนัก
ที่จะเกิดขึ้นมา ตามแผนพัฒนาภาคใต้.**